प्राणहेतोस्तु विनयः क्रियते जीविताशया ।
पञ्चत्वं चेद्गमिष्यामि किं सिंहानुनयेन मे ॥ ११७ ॥

तन्मन्दं मन्दमुपसर्पामि । इत्युपगच्छति सः । अथ तमालोक्य सिंहोऽपि क्षुधा पीडितः कोपादुवाच। कुतस्त्वं विलम्ब्यागतोऽसि। सोऽब्रवीत्। नायं
5 ममापराधः पथि सिंहान्तरेण बलाद्धृतः सन् पुनरागमनाय शपथं कृत्वा स्वामिनं तन्निवेदयितुमत्रागतः । सिंहः सकोपमाह । सत्वरं गत्वा दर्शय क्वासौ दुरात्मा तिष्ठति । ततः शशकस्तं दृप्तं गृहीत्वा गम्भीरकूपसमीपं गतः । अत्रागत्य पश्यतु स्वामीत्युक्त्वा तस्मिन् कूपजले तस्यैव सिंहस्य प्रतिबिम्बं दर्शितवान् । अतोऽसौ दर्पाध्मातः कोपात् तस्योपर्यात्मानं निक्षिप्य
10 पञ्चत्वं गतः । अतोऽहं ब्रवीमि बुद्धिर्यस्य बलं तस्येत्यादि । वायस्याह । सर्वमेतत् श्रुतं मया । इदानीं यत् कर्तव्यं ब्रूहि । वायसोऽवदत् । अत्रासन्ने सरसि राजपुत्रः प्रत्यहमागत्य स्नाति । स्नानसमये तदङ्गादवतारितकनकसूत्रं चञ्च्वा धृत्वानीयास्मिन् कोटरे धरिष्यसि । अथ कनकसूत्रानुसरणप्रवृत्तैः राजपुरुषैः कोटरे निरूप्यमाणे स कृष्णसर्पो द्रष्टव्यो व्यापादयितव्यश्च । अथ कदा-
15 चित् स्नातुं जलं प्रविष्टे राजपुत्रे वायस्या तदनुष्ठितं । तथानुष्ठिते तद्वृत्तं । अतोऽहं ब्रवीमि उपायेन हि यच्छक्यमित्यादि । करटक आह । यद्येवं तदा गच्छ शिवाः सन्तु ते पन्थानः । ततो दमनकः पिङ्गलकसमीपं गत्वा प्रणम्योवाच । देव आत्ययिकं किमपि मन्यमान आगतोऽस्मि ।

भोगस्य भाजनं राजा न राजा कार्यभाजनं ।
20 राजकार्यपरिध्वंसान्मन्त्री दोषेण लिप्यते ॥ ११८ ॥

तथा हि पश्य अमात्यानामेष क्रमः ।